

3. Драч І. (2020). Відкрита наука в університетах: цілі та переваги. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота, 1 (50), 90-93.

ВПЛИВ ВИКЛАДАЧА НА СТУПІНЬ ЗАСВОЄННЯ УЧБОВОГО МАТЕРІАЛУ СТУДЕНТАМИ

Кінзерський А., Гарєєва Ф.М.

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

м. Київ, пр. Перемоги, 37, Україна

e-mail:fainamax51@gmail.com

Як відомо, якість засвоєння студентами учбового матеріалу залежать від багатьох факторів, у тому числі від методики викладання, особистого підходу викладача до роботи, від особистісних особливостей студента тощо.

Мета нашого дослідження – розглянути способи, які найчастіше використовують викладачі під час проведення занять, щоб зацікавити студентів та допомогти їм краще засвоїти учбову дисципліну.

Як відомо, вплив викладача на рівень засвоєння матеріалу студентом є ключовою складовою процесу навчання у закладах вищої освіти. Способи цього впливу можуть бути різноманітними та залежать від індивідуальних особливостей викладача та студента. Розглянемо деякі з них:

- **Спосіб демонстрацій.** Він ґрунтується на тому, що студенти можуть побачити реально або віртуально як відбувається певний фізичний процес. При цьому викладач демонструє процес, коментуючи кожен крок. Це допомагає студенту краще зрозуміти процес та запам'ятати послідовність дій [1].

- **Спосіб інтерактивних лекцій.** Основна перевага даного способу полягає в тому, що він передбачає активну взаємодію студентів та викладача під час лекції. Викладач може використовувати різні технології, такі як опитування, дискусії, групові роботи, щоб перевірити рівень розуміння матеріалу студентами та допомогти їм його засвоїти [2].

- **Спосіб прикладів.** Він ґрунтується на тому, що викладач використовує безліч прикладів для пояснення теорії. Це допомагає студентам наочно побачити, як теорія застосовується на практиці. Проте, слід зазначити, що потрібно надавати не тільки позитивні приклади, а й показувати помилки і їх виправлення [3].

Ефективними способами впливу на ступінь засвоєння матеріалу студентом є використання інтерактивних форм навчання, які дозволяють активізувати участь студентів у процесі здобуття знань, та організувати спільну роботу студентів у процесі вивчення теоретичних та практичних питань.

Використання освітніх технологій, таких як інтерактивні презентації, вебінари та онлайн-курси, можуть допомогти викладачу краще передати матеріал та підвищити рівень зацікавленості студента. Активне використання способів активного та соціального навчання, таких як дискусії, групові проекти та рольові ігри, може допомогти студентам також краще засвоювати матеріал та розробляти навички комунікації та співпраці [2].

Важливим впливом викладача на ступінь засвоєння матеріалу студентом є підбір оптимальних способів та форм контролю знань та індивідуальний підхід до кожного студента, який враховує його рівень знань, індивідуальні особливості та потреби. Конструктивний зворотний зв'язок зі студентом шляхом оцінки його роботи та демонстраціями правильного підходу до розв'язку задач допомагає викладачу зрозуміти, де виникають труднощі у студента та як можна допомогти йому їх подолати.

Підтримка мотивації студента та допомога йому в організації навчального процесу може значно вплинути на його успіхи у засвоєнні матеріалу.

Організація додаткових консультацій, рекомендацій щодо використання додаткової літератури та інші способи, що сприяють засвоєнню матеріалу, можуть суттєво підвищити ефективність навчання.

В цілому, ефективний вплив викладача на ступінь засвоєння матеріалу студентом вимагає комплексного підходу, який включає використання різних способів і форм навчання, організацію спільної роботи та контролю, а також індивідуальний підхід до кожного студента.

Таким чином, якість викладання відіграє найважливішу роль у процесі навчання та несе в собі відповідальність за результати студентів. Отже, викладачі повинні обирати найефективніші способи проведення занять для забезпечення успішності своїх студентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Полетило С. А. Методика навчання фізики: робоча програма нормативної навчальної дисципліни / С. А. Полетило ; Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки , фізичний факультет , кафедра загальної фізики та методики викладання фізики . – Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2013. – 16 с.

2. Синиця М.О. Використання мультимедійних технологій у навчальному процесі ВНЗ як засіб формування педагогічних знань // Професійна педагогічна освіта: становлення і розвиток педагогічного знання: монографія / за ред. проф. О.А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014.– С. 418-438.
3. Морзе Н. В. Метод демонстраційних прикладів при навчанні інформатики. – 2002.

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ НА ФМФ КПІ ім. ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО

Кравчук А.В., Гарєєва Ф.М.

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

м. Київ, пр. Перемоги, 37, Україна

e-mail: alina.kravchuk5115@gmail.com

Педагогічна практика є важливим етапом професійного зростання майбутніх педагогів. Під час її проходження студенти мають можливість отримати перший досвід роботи з учнями. Педагогічна практика на ФМФ передбачає відвідування студентами–практикантами занять викладачів, проведення власних занять під керівництвом досвідченого викладача–наставника, а також участь у виховній роботі учнів та взаємодії з їх батьками.

Практика є важливим етапом набуття досвіду роботи викладачем, що забезпечує перехід від теоретичного навчання до професійної діяльності студентів. Метою навчальної практики є вивчення студентами специфіки майбутнього фаху, отримання ними первинних професійних умінь із загально-професійних та спеціальних навчальних дисциплін. Головним завданням навчальної практики є надання можливості студентові відчувати себе учасником виробничого процесу, вирішувати завдання, які покладені на виробничій персонал, нести відповідальність за роботу, що виконується.[1]

Під час проходження педагогічної практики, студенти проводять науково-педагогічне дослідження. Зміст подібних завдань різноманітний. Наприклад: з'ясувати мотиви навчальної діяльності студентів, дослідити досвід викладача з організації різноманітних видів контролю, з'ясувати, як під час навчання реалізуються принципи наочності, доступності, зв'язку з життям, як реалізується диференціація навчання та втілюється індивідуальний підхід до студентів. [2]